अपराजिता स्तोत्र

अपराजिता देवी ध्यान:

ॐ निलोत्पलदलश्यामां भुजंगाभरणान्वितां।
शुद्धस्फटीकंसकाशां चन्द्रकोटिनिभाननां॥
शङ्खचक्रधरां देवीं वैष्णवीं अपराजिताम।
बालेंदुशेख्रां देवीं वर्दाभाय्दायिनीं।
नमस्कृत्य पपाठैनां मार्कंडेय महातपा:॥

मार्कंडेय उवाच:

शृणुष्वं मुनय: सर्वे सर्व्कामार्थ्सिद्धिदाम।
असिद्धसाधनीं देवीं वैष्णवीं अपराजिताम्॥

विष्णोरियमानुपप्रोकता सर्वकामफलप्रदा।
सर्वसौभाग्यजननी सर्वभितिविनाशनी।
सवैश्र्च पठितां सिद्धैविष्णो: परम्वाल्लभा ॥

नानया सदृशं किन्चिदुष्टानां नाशनं परं ।
विद्द्या रहस्या, कथिता वैष्णव्येशापराजिता ।
पठनीया प्रशस्ता वा साक्शात्स्त्वगुणाश्रया ॥

ॐ शुक्लाम्बरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजं।
प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥

अथात: संप्रवक्ष्यामी ह्राभ्यामपराजितम् ।
यथाशक्तिमार्मकी वत्स रजोगुणमयी मता ॥

सर्वसत्वमयी साक्शात्सर्वमन्त्रमयी च या ।
या स्मृता पूजिता जप्ता न्यस्ता कर्मणि योजिता ॥

सर्वकामदुधा वत्स शृणुश्वैतां ब्रवीमिते ।
यस्या: प्रणश्यते पुष्पं गर्भो वा पतते यदि ॥

भ्रियते बालको यस्या: काक्बन्ध्या च या भवेत् ।
धारयेघा इमां विधामेतैदोषैन लिप्यते ॥

गर्भिणी जीवव्त्सा स्यात्पुत्रिणी स्यान्न संशय:।
भूर्जपत्रे त्विमां विद्धां लिखित्वा गंध्चंदनैः ॥

एतैदोषैन लिप्यते सुभगा पुत्रिणी भवेत् ।
रणे राजकुले दुते नित्यं तस्य जयो भवेत् ॥

शस्त्रं वारयते ह्योषा समरे काडंदारूणे ।
गुल्मशुलाक्शिरोगाणां न नाशिनी सर्वदेहिनाम्॥

इत्येषा कथिता विद्द्या अभयाख्या अपराजिता।
एतस्या: स्म्रितिमात्रेंण भयं क्वापि न जायते ॥

नोपसर्गा न रोगाश्च न योधा नापि तस्करा:।
न राजानो न सर्पाश्च न द्वेष्टारो न शत्रव: ।
यक्षराक्षसवेताला न शाकिन्यो न च ग्रहा: ॥

अग्नेभ्र्यं न वाताच्च न स्मुद्रान्न वै विषात् ।
कामणं वा शत्रुकृतं वशीकरणमेव च ॥

उच्चाटनं स्तम्भनं च विद्वेषणमथापि वा ।
न किन्चितप्रभवेत्त्र यत्रैषा वर्ततेऽभया ॥

पठेद वा यदि वा चित्रे पुस्तके वा मुखेऽथवा ।
हृदि वा द्वार्देशे व वर्तते ह्यभय: पुमान् ॥

ह्रदय विन्यसेदेतां ध्यायदेवीं चतुर्भुजां ।
रक्त्माल्याम्बरधरां पद्दरागसम्प्रभां ॥

पाशाकुशाभयवरैरलंकृतसुविग्रहां ।
साध्केभ्य: प्रयछन्तीं मंत्रवर्णामृतान्यापि ॥

नात: परतरं किन्चिद्वाशिकरणमनुतम् ।
रक्षणं पावनं चापि नात्र कार्या विचारणा ॥

प्रात: कुमारिका: पूज्या: खाद्दैराभरणैरपि ।
तदिदं वाचनीयं स्यातत्प्रिया प्रियते तू मां ॥

ॐ अथात: सम्प्रक्ष्यामी विद्दामपी महाबलां ।
सर्व्दुष्टप्रश्मनी सर्वशत्रुक्षयङ्करीं ॥

दारिद्र्य्दुखशमनीं दुभार्ग्यव्याधिनाशिनिं ।
भूतप्रेतपिशाचानां यक्श्गंध्वार्क्षसां ॥

डाकिनी शाकिनी स्कन्द कुष्मांडनां च नाशिनिं ।
महारौदिं महाशक्तिं सघ: प्रत्ययकारिणीं ॥

गोपनीयं प्रयत्नेन सर्वस्वंपार्वतीपते: ।
तामहं ते प्रवक्ष्यामि सावधानमना: श्रृणु ॥

एकाह्िकं द्वहिकं च चातुर्थिकध्र्मासिकं।
द्वैमासिकं त्रैमासिकं तथा चातुथ्र्मासिकं ॥

पाँचमासिक षाड्मासिकं वातिक पैत्तिकज्वरं।
श्रैष्मिकं सानिपातिकं तथैव सततज्वरं ॥

मौहूर्तिकं पैत्तिकं शीतज्वरं विषमज्वरं ।
द्वहिंकं त्रयहिन्कं चैव ज्वर्मेकाहिकं तथा ॥

क्षिप्रं नाशयेते नित्यं स्मरणाद्पराजिता।
यत एवागतं पापं तत्रैव प्रतिगच्छतु, स्वाहेत्योंम ॥

अमोघैषा महाविद्या वैष्णवी चापराजिता ।
स्वयं विश्नुप्रणीता च सिद्धेयं पाठत: सदा ॥

एषा महाबला नाम कथिता तेऽपराजित ।
नानया सदृशी रक्षा त्रिषु लोकेषु विद्वते ॥

तमोगुणमयी साक्षद्रोद्री शक्तिरियं मता ।
कृतान्तोऽपि यतोभीत: पाद्मुले व्यवस्थित: ॥

मूलाधारे न्यसेदेतां रात्रावेन च संस्मरेत ।
नीलजीतमूतसंङ्काशां तडित्कपिलकेशिकाम् ॥

उद्ददादित्यसंकाशां नेत्रत्रयविराजिताम् ।
शक्तिं त्रिशूलं शङ्खं चपानपात्रं च बिभ्रतीं ।
व्याघ्रचार्म्परिधानां किङ्किणीजालमंडितं ॥

धावंतीं गगंस्यांत: पादुकाहितपादकां ।
दंष्टाकरालवदनां व्यालकुण्डलभूषितां ॥

व्यात्वक्त्रां ललजिह्वां भुकुटिकुटिलालकां ।
स्वभक्तद्वेषिणां रक्तं पिबन्तीं पान्पात्रत: ॥

सप्तधातून शोषयन्तीं क्रूरदृष्टया विलोकनात् ।
त्रिशुलेन च तज्जिह्वां कीलयंतीं मुहुर्मुहु: ॥

पाशेन बद्धा तं साधमानवंतीं तन्दिके ।
अर्द्धरात्रस्य समये देवीं ध्यायेंमहबलां ॥

यस्य यस्य वदेन्नाम जपेन्मंत्रं निशांतके ।
तस्य तस्य तथावस्थां कुरुते सापियोगिनी ॥

ॐ बले महाबले असिद्धसाधनी स्वाहेति, अमोघां पठति सिद्धां श्रीवैष्णवीं। श्रीमद्पाराजिताविद्यां ध्यायते ॥

दु:स्वप्ने दुरारिष्टे च दुर्निमिते तथैव च ।
व्यवहारे भवेत्सिद्धि: पठेद्विघ्नोपशान्त्ये ॥

यदत्र पाठे जगदम्बिके मया, विसर्गबिन्द्वऽक्षरहीमीड़ितं ।
तदस्तु सम्पूर्णतमं प्रयान्तु मे, सङ्कल्पसिद्धिस्तु सदैव जायतां ॥

तव तत्वं न जानामि किदृशासी महेश्वरी।
यादृशासी महादेवी ताद्रिशायै नमो नम: ॥

य इमां पराजितां परम्वैष्णवीं प्रतिहतां
पठति सिद्धां स्मरति सिद्धां महाविद्द्यां ॥

जपति पठति श्रृणोति स्मरति धारयति किर्तयती वा
न तस्याग्निवायुवज्रोपलाश्निवर्शभयं ॥

न समुद्रभयं न ग्रहभयं न चौरभयं
न शत्रुभयं न शापभयं वा भवेत् ॥

क्वाचिद्रत्र्यधकारस्त्रीराजकुलविद्वेषी
विषगरगरदवशीकरण विद्वेशोच्चाटनवध बंधंभयं वा न भवेत् ॥

।। इति अपराजिता स्तोत्रम् ।।